

Cuvânt la Praznicul Nașterii Domnului – 2008

„Slavă întru cei de sus, lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!”

Dreptmăritori creștini,

Într-un glas cu îngerii lui Dumnezeu din ceruri „vă binevestim bucurie mare, care este la toate neamurile, că S-a născut pentru noi Mântuitorul, Care este Hristos Domnul” (Luca 2, 10-11). Bucurie mare s-a revărsat cu adevărat, în cer și pe pământ, la nașterea minunată a Domnului Hristos, din Pururea Fecioara Maria, în peștera Betleemului.

Împreună cu toți dreptmăritorii creștini de pretutindeni și din toate timpurile, ne bucurăm și noi de venirea Fiului lui Dumnezeu în lume, rânduită de Tatăl Ceresc, „pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire”. Cel născut mai înainte de veci din Tatăl – Hristos – se întrupează în chip minunat, din Fecioara cea fără de prihană, schimbând legile firii, ca Cel ce este stăpân al firii și fără a înceta să fie Dumnezeu.

Asemenea fapturilor cerești înălțăm și noi însuflețita cântare doxologică „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu ...; asemenea păstorilor preamărim pe Dumnezeu, pentru marea Sa milostivire către noi - „Cercetatu-ne-a pe noi de Sus Domnul...”; asemenea magilor aducem și noi ca dar prinusul sufletelor noastre curate, împodobite cu tăria credinței, statornicia nădejzii și necuprinsul dragostei.

Cu adevărat „mare este taina drepte credințe: Dumnezeu s-a arătat în trup, S-a îndreptat în Duhul, a fost văzut de îngeri, S-a propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume ... (I Tim. 3,16). Împreună cu marii cuvântători de Dumnezeu încercăm și noi să înțelegem adâncul tainei Întrupării Mântuitorului Hristos și ne încredințăm cu temeinicie că, din bunătatea, dreptatea, înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu am dobândit, prin trimiterea Fiului Său în lume, cheazășia împăcării și păcii noastre cu Dumnezeu, înțelepciunea buneii noastre rânduieli lăuntrice și temeiul păcii binefăcătoare cu semenii noștri. Sf. Chiril al Alexandriei spune că „Hristos s-a făcut asemenea nouă (prin întrupare) pentru ca noi să devenim asemenea Lui, pe cât este cu puțință firii noastre și pe cât îngăduie iconomia înnoirii noastre cea după har... El S-a făcut ceea ce suntem noi, adică om, pentru ca noi să ne îndumnezeim după har”, să devenim „părtași dumnezeieștii firi”(II Petru 1,4). Slăvim pe Domnul Hristos pentru coborârea Sa pe pământ, în chipul smereniei trupului nostru. Cântare de laudă Îi înălțăm, pentru biruința Sa asupra păcatului neascultării protopărinților neamului omenesc. Jertfă de mulțumire Îi aducem pentru dobândirea înfierii noastre la Dumnezeu, prin lucrarea Sa mântuitoare

Iată deci îndreptățirile bucuriei, evlaviei și dragostei cu care să întâmpinăm și să primim pe Hristos-Dumnezeu, Cel ce s-a născut, pregătindu-I, fiecare, locaș vrednic de sălășluire în sufletele noastre.

Cinstiți enoriași,

La popasul duhovnicesc al marelui praznic să rugăm pe Milostivul Dumnezeu să păstreze viu în sufletele noastre mesajul înfățișat lumii de către cetele îngerești în noaptea sfântă a nașterii lui Iisus: „ Slavă întru cei de sus, lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”. Să privim cu ochii minții și întru curăția inimii pe Hristos întrupat, care, plinind rânduiala Tatălui Ceresc, S-a plecat către noi cu milostivire și „surpând peretele cel din mijloc al vrajbei a dat pace neamului omenesc”, întemeind Împărăția lui Dumnezeu pe pământ, care este „dreptate, pace și bucurie, în Duhul Sfânt” (Romani 14,17).

Pacea, bunăvoirea și buna înțelegere, omenia, dreapta cinstire și prețuire dintre oameni, ce-și au izvorul în împăcarea tuturor cu Dumnezeu, prin Iisus Hristos Cel întrupat, trebuie să constituie însuși dreptarul și călăuză viețuirii noastre pământești.

Mare folos putem avea urmând îndemnul Apostolului Pavel ca în sufletele noastre să nu-și găsească sălaș cugetele rele și întunecate, smintelile și învrăjbirile, ci să domnească duhul bunăvoinței, al înțelegerii, al răbdării și iertării; râvna noastră să sporească spre „toate câte sunt adevărate, câte sunt drepte, curate și cinstite” (Fil.4,8); „din gura noastră să nu iasă nici un cuvânt urât ci numai ce este bun, spre zidire” (Efes.4,29); să ne împodobim sufletește „cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă-răbdare, îngăduindu-ne unii pe alții și iertând unul altuia, după cum și Hristos ne-a iertat nouă ... Să păstrăm unitatea duhului în legătura păcii lui Hristos iar aceasta să stăpânească peste sufletele noastre” (Efes. 3,1,12-15;4,3).

Vă doresc din toată inima să petreceți Sfintele Sărbători, aici departe de țară, după datina strămoșească și creștinește, cu sănătate și bucurie, cu liniște, împăcare și mulțumire sufletească, să gustați frumusețea și să trăiți deplin măreția slăvitului Praznic al Nașterii Domnului.

Crăciun binecuvântat !

Părintele Nicolae – Crăciunul 2008